

Важливою складовою контрольного процесу є формування вихідних результатних даних [1, 17-21; 2, 144-146; 3, 47-51]. Доцільно використовувати різні форми їх представлення починаючи від аналітичних таблиць з відхиленнями й закінчуючи доповідними записками, графіками, епюрами й сигнальними документами.

Розроблений підхід орієнтований на використання сучасних комп'ютерних технологій, а основна його сутнісна характеристика полягає у встановленні параметрів моделі контролю за витратами. Недоліком в цьому випадку є потреба в розробці індивідуальних показників цих параметрів і їх значень, оскільки уніфікації цього процесу досягти важко через галузеву специфіку результатів надання послуг (нами наведено лише послідовність формування контролю за витратами на надання освітніх послуг). Дієвість рекомендованого підходу полягає в тому, що складовою контролю є встановлення імовірності зростання витрат, пов'язаних з ризиком невиявлених проблемних місць перевищення їх норм на різних етапах надання послуги. Через активізацію управлінських заходів можна досягти швидкого усунення проблем.

Література:

1. Бардаш С. В. Економічний контроль в Україні : моногр. / С. В. Бардаш. – К. : КНТЕУ, 2010. – 412 с.
2. Гуцайлюк З. Облік і контроль у ринковій економіці : елементи концепції : Монографія / З. В. Гуцайлюк. – Тернопіль : Крок, 2013. – 173 с.
3. Дорошенко О. О. Контроль господарської діяльності бюджетних установ в умовах модернізації державних фінансів України : монографія / О. О. Дорошенко. – Рівне : НУВГП, 2012. – 294 с.
4. Дрозд І. К. Фінансовий контроль використання бюджетних коштів на державну підтримку АПК / І. К. Дрозд // Незалежний аудитор. – 2013. – №5 (III). – С.8-14.
5. Шевчук В. О. Контроль господарських систем в суспільстві з перехідною економікою (Проблеми теорії, організації, методології) : моногр. / В. О. Шевчук. – К. : Київ. торг.-екон. ун-т, 1998. – 371 с.

УДК 657.1.

Чередніченко Н.В.,
аспірантка кафедри обліку, аналізу та аудиту
Національний університет біоресурсів та
природокористування України, м. Київ

УДОСКОНАЛЕННЯ СКЛАДУ ВИТРАТ ВІД ОБМІННИХ ОПЕРАЦІЙ В ДЕРЖАВНОМУ СЕКТОРІ

Розвиток державного сектора відіграє значну роль в економічній системі країни, впливає на господарську кон'юнктуру та сприяє здійсненню державою заходів, спрямованих на стимулювання економіки, проведення антикризових

заходів, вирішення соціальних проблем. Отже, в зазначених умовах, зростає роль інформації по державним фінансам, яка стосується справи, впливає на економічні рішення її користувачів і допомагає їм оцінювати минулі, теперішні і майбутні події, підтверджувати або коригувати минулі оцінки. Групування інформації розпочинається із визначення певних класифікаційних вимог. На сьогодні, відбувається процес реформування бухгалтерського обліку державного сектору, в процесі якого прийнято НП(С)БОДС 135 «Витрати» та започатковуються нові підходи до класифікації витрат.

Питанням удосконалення бухгалтерського обліку в державному секторі останніми роками приділяють суттєву увагу. Дослідженнями в даному напрямку займаються наступні науковці: Атамас П. Й., Гізатуліна Л. В., Джога Р. Т., Калюга Є.В., Ловінська Л. Г., Левицька С. О., Лемішовський В. І., Свірко С. В., Сушко Н.І., та ін. Незважаючи на проведені ними дослідження, існують деякі проблемні питання.

Проведене порівняння витрат від обмінних операцій за Бюджетною класифікацією України[1] та НП(С)БОДС 135 «Витрати»[2] свідчить про відмінність деяких складових.

Так, відповідно до НП(С)БОДС 135 «Витрати» для відображення витрат від обмінних операцій слід використовувати наступні узагальнюючі групи: оплата праці (заробітна плата, грошове забезпечення військовослужбовців); відрахування на соціальні заходи; матеріальні витрати (використання предметів, матеріалів, обладнання, інвентарю, медикаментів та перев'язувальних матеріалів, продуктів харчування тощо); амортизація; фінансові витрати (витрати суб'єкта державного сектору, пов'язані із запозиченнями згідно із законодавством: відсотки за користування кредитами, премія, дисконт за цінними паперами, витрати на обслуговування боргу тощо); інші витрати за обмінними операціями (курсові різниці, витрати, пов'язані з реалізацією активів, втрати від зменшення корисності активів тощо).

Економічна класифікація видатків, передбачає наступні узагальнюючі групи витрат з відображення витрат від обмінних операцій: оплата праці; внески / відрахування на соціальні потреби; використання товарів і послуг; споживання основного капіталу; відсотки; інші витрати (нерозподілені видатки); витрати, пов'язані з власністю, крім відсотків; дивіденди (тільки державні корпорації (організації)); відрахування із доходів квазікорпорацій (тільки державні корпорації (організації)); витрати, пов'язані з власністю, які диктував власникам страхових полісів; рента; різні інші витрати (поточні, капітальні).

Отже, для відповідності Бюджетної класифікації та НП(С)БОДС 135 «Витрати» в частині обліку витрат від обмінних операцій, необхідно розширити склад груп витрат у НП(С)БОДС 135 «Витрати». Тобто, група витрат «Оплата праці» повинна, на наш погляд, включати: оплату праці працівників; заробітну плату (оплата праці працівників бюджетних установ); заробітну плату в грошовій формі; заробітну плату в натуральному виразі; грошове утримання військовослужбовців.

Групу витрат «Відрахування на соціальні заходи» складатиметься з

наступних груп: внески / відрахування на соціальні потреби; реально здійснені внески / відрахування на соціальні потреби; умовно розраховуються внески / відрахування на соціальні потреби.

Група витрат «Матеріальні витрати (використання предметів, матеріалів, обладнання, інвентарю, медикаментів та перев'язувальних матеріалів, продуктів харчування тощо)» включатиме використання товарів і послуг (придбання товарів і послуг); предмети, матеріали, обладнання та інвентар, у тому числі м'який інвентар та обмундирування; медикаменти та перев'язувальні матеріали; продукти харчування; оплата послуг (крім комунальних); інші видатки; видатки на відрядження; матеріали, інвентар, будівництво, капітальний ремонт та заходи спеціального призначення, що мають загальнодержавне значення; оплата комунальних послуг та енергоносіїв; оплата теплопостачання; оплата водопостачання і водовідведення; оплата електроенергії; оплата природного газу; оплата інших комунальних послуг; оплата інших енергоносіїв; дослідження і розробки, видатки державного (регіонального) значення; дослідження і розробки, окремі заходи розвитку по реалізації державних (регіональних) програм.

Групу витрат «Інші витрати за обмінними операціями» необхідно розширити за наступними напрямками: інші витрати (нерозподілені видатки); витрати, пов'язані з власністю, крім відсотків; дивіденди (тільки державні корпорації (організації)); відрахування із доходів квазікорпорацій (тільки державні корпорації (організації)); витрати, пов'язані з власністю, які диктував власникам страхових полісів; рента; різні інші витрати (поточні, капітальні); придбання основного капіталу; створення державних запасів і резервів; придбання землі і нематеріальних активів.

Отже, запропоновані зміни НП(С)БОДС 135 «Витрати» дозволять привести у відповідність склад витрат з бюджетною класифікацією.

Література:

1. Бюджетна класифікація : затв. наказом Міністерства фінансів України від 14 січня 2011 р. № 11 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://document.ua/pro-byudzhetnu-klasifikaciyu-doc43737.html>.

2. Національне положення (стандарт) бухгалтерського обліку державного сектору 135 «Витрати»: затв. наказом Мініфіну України від 18 травня 2012 року № 568 [Електронний ресурс] . – Режим доступу : http://www.minfin.gov.ua/control/uk/publish/archive/main?&cat_id=83023&stind=1

3. Левицька С. О. Фінансові результати діяльності одержувачів бюджетних коштів: економічна сутність, вітчизняна та міжнародна практика обліку / С. О. Левицька // Економічний аналіз. – 2008. – № 2. – С. 361–369.